

Sygn. akt II CSK 88/14

POSTANOWIENIE

Dnia 21 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa Ośrodka [...]

przeciwko W.Ś.

o ochronę praw autorskich,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 sierpnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 18 września 2013 r.,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną pozwanego W. Ś. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] oddalającego jego apelację od wyroku Sądu Okręgowego wydanego w sprawie z powództwa Ośrodka [...] przeciwko W. Ś. o ochronę praw autorskich zważyć należy, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, albowiem tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Oparcie wniosku na pierwszej ze wskazanych wyżej przesłanek obliguje skarżącego do sformułowania istotnego zagadnienia prawnego, wskazania argumentów prawnych prowadzących do rozbieżnych ocen prawnych oraz przedstawienia własnego stanowiska. Wywód ten powinien być zbliżony do przyjętego przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, nie publ.).

Zaprezentowane we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania problemy prawne sprowadzają się do wyjaśnienia, czy działalność pozwanego można uznać za sprzedaż dzieła w rozumieniu art. 535 k.c., czy działalność ta

proceeding to the public dissemination of the work, as one should understand the concept, „completion of collections” contained in art. 28 of the Act of 4 February 1994 on copyright and related rights (t.j. Dz.U.2006, nr 90, poz. 631 ze zm.), and whether and when there was an infringement of the plaintiff's copyright or whether the defendant sold the work or a copying service. These are not, however, legal issues in the understanding presented above - essential for the resolution of the dispute (remaining in connection with the grounds of the complaint, with the binding Supreme Court, and established by the court of the second instance, the factual state of the case and the legal basis of the appealed judgment), but of a more general nature for the development of civil law, going beyond the scope of the present case and thus requiring a statement from the Supreme Court. Through an essential legal issue, of which it is spoken in art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., one should understand the problem of a legal character that arose on the basis of a specific provision of law, having a real character in this sense, that its resolution creates real and serious difficulties. This problem must also have a universal character in this sense, that its resolution should serve as a precedent for other similar cases (cf. the decision of the Supreme Court of 21 May 2013, IV CSK 53/13, unpubl.).

From the grounds of the appeal for cassation to the finding of the result, it follows that the appellant does not only point to the serious difficulties with the interpretation of the provisions of substantive law indicated in the cassation appeal, but also questions the factual findings established in the present case by the court of the second instance and made by that court under the provisions of substantive law mentioned in the grounds of the appealed judgment, which amounts to a failure to fulfill the first condition of the appeal and thus leads to the refusal to accept the cassation appeal for recognition on the basis of art. 398⁹ § 2 k.p.c.